

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 699/2023-46

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara a sudcov Jany Baricovej (sudkyňa spravodajkyňa) a Rastislava Kaššáka a v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], a [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], všetci [REDACTED], zastúpených JUDr. Tiborom Szakálom, advokátom, Sv. Juraja 1386/36, Dunajská Streda, proti postupu Okresného súdu Dunajská Streda a súdneho komisára Mgr. Alexandra Csalu, Alžbetínske námestie 1203/2, Dunajská Streda, v konaní vedenom pod sp. zn. 11D 91/2016, Dnot 170/2016 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Okresného súdu Dunajská Streda v konaní vedenom pod sp. zn. 11D 91/2016, Dnot 170/2016 **b o l o p o r u š e n é** základné právo sťažovateľov na prerokovanie ich vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Okresnému súdu Dunajská Streda **p r i k a z u j e** v konaní vedenom pod sp. zn. 11D 91/2016, Dnot 170/2016 konať bez zbytočných prietáhov.
3. Sťažovateľom **p r i z n á v a** finančné zadost'učinenie každému z nich v sume **3 500 eur**, ktoré im **j e** Okresný súd Dunajská Streda **p o v i n n ý** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Okresný súd Dunajská Streda **j e p o v i n n ý** nahradiť sťažovateľom trovy konania v sume **701,16 eur** a zaplatiť ich právnomu zástupcovi sťažovateľov do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľov a skutkový stav veci

1. Ústavný súd uznesením č. k. I. ÚS 699/2023-31 z 19. decembra 2023 prijal na ďalšie konanie v celom rozsahu ústavnú sťažnosť sťažovateľov, doručenú mu 13. novembra 2023, ktorou sa domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom okresného súdu a súdneho komisára Mgr. Alexandra Csalu (ďalej aj „notár“ alebo „súdny komisár“) v konaní vedenom pod sp. zn. 11D 91/2016, Dnot 170/2016 (ďalej len „napadnuté konanie“). Zároveň navrhujú, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu a súdnemu komisárovi konať bez zbytočných prietahov, konštatoval zaujatosť súdneho komisára, priznal im primerané finančné zadosťučinenie v sume 5 000 eur každému z nich a náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovatelia sú ako nesporní zákonní dediči účastníkmi dedičského konania po poručiťovi [REDAKOVANÉ], zomrelom [REDAKOVANÉ]. Opíšu chronologický priebeh napadnutého konania, sťažovatelia tvrdia, že na prejednanie dedičstva poverený súdny komisár spôsobuje v napadnutom konaní neodôvodnené prietahy.

2.1. Súdny komisár uznesením z 12. januára 2017 rozhodol prvýkrát o prerušení konania z dôvodu, že 13. októbra 2016 sa do prebiehajúceho dedičského konania prihlásila [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], s tvrdením, že je dcérou poručiťa, hoci v rodnom liste je ako jej otec zapísaný [REDAKOVANÉ]. Súdny komisár uznesením prerušil konanie a odkázal domnelú dedičku na podanie žaloby o určenie, že je dedičkou po poručiťovi. Okresný súd rozhodol 30. mája 2017 o odvolaní sťažovateľov a uznesenie súdneho komisára v časti o odkázaní [REDAKOVANÉ] na podanie žaloby o určenie, že je dedičkou, zmenil. Zároveň konštatoval, že menovaná nepredložila žiadny dôkaz, ktorý by vyvrátil obsah jej rodného listu, lebo otcovstvo poručiťa k nej nebolo určené žiadnym zo zákonom predpokladaných spôsobov. Sťažovatelia podali odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trnave uznesením sp. zn. 19CoD 25/2017 z 27. septembra 2018, zrušil uznesenie súdu prvej inštancie a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Následne okresný súd uznesením sp. zn. 11D 91/2016 z 23. júna 2020 zrušil napadnuté uznesenie súdneho komisára o prerušení konania z 12. januára 2017 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súdny komisár v napadnutom konaní však opäť rozhodol o prerušení konania uznesením z 18. decembra 2020 až do právoplatného rozhodnutia skončenia veci vedenej okresným súdom pod sp. zn. 17Pc I/2018 o zapretí otcovstva s tým, že po ustálení otázky osobného stavu bude v dedičskom konaní pokračovať. Sťažovatelia zdôrazňujú, že do dnešného dňa nebol domnelou dedičkou predložený žiadny relevantný dôkaz na podporu jej tvrdenia o otcovstve poručiťa. Podľa ich názoru je osobný stav [REDAKOVANÉ] vo vzťahu k poručiťovi stále právne jednoznačný a zákonná domnienka otcovstva poručiťovi neprislúcha. Samotná procesná iniciatíva domnelej dedičky (podanie návrhu na zapretie otcovstva, pozn.) podľa nich nepostačuje ako dôvod na prerušenie dedičského konania. Okresný súd na odvolanie sťažovateľov uznesením sp. zn. 11D 91/2016 z 26. októbra 2022 napadnuté uznesenie súdneho komisára o prerušení konania zrušil.

II. Argumentácia sťažovateľov

3. Sťažovatelia upriamujú pozornosť ústavného súdu hlavne na prieťahy v postupe súdneho komisára. Okresný súd v uznesení sp. zn. 11D 91/2016 z 26. októbra 2022 konštatoval, že neexistuje žiadna potreba čakať na právoplatné ukončenie konania sp. zn. 17Pc 1/2018, na ktoré notár naviazal ďalšie konanie v prejednávanej dedičskej veci, a že dôvody na vydanie uznesenia o prerušení veci zanikli, a prikázal súdnemu komisárovi vo veci konať. Súdny komisár nepokračoval riadne v napadnutom konaní a ostal absolútne nečinný. Naposledy opäť prerušil napadnuté konanie uznesením z 25. augusta 2023 až do právoplatného rozhodnutia okresného súdu v konaní sp. zn. 5Pc 11/2023 o určení otcovstva s tým, že súd pokračuje v dedičskom konaní až po ustálení otázky osobného stavu [REDAKOVANÉ] (rod. [REDAKOVANÉ] pozn.). Napadnuté konanie prebiehajúce od roku 2016 tak nie je dosiaľ právoplatne skončené, čím sú porušené sťažovateľmi namietané základné práva.

III. Vyjadrenie okresného súdu, krajského súdu a súdneho komisára, replika sťažovateľov

III.1. Vyjadrenie okresného súdu:

4. Okresný súd vo svojom vyjadrení sp. zn. Spr 887/2023 z 5. decembra 2023, ktoré si ústavný súd vyžiadal podľa § 56 ods. 6 vety za bodkočiarkou zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), s poukazom na chronologický prehľad procesných úkonov realizovaných v napadnutom konaní uviedol, že vo veci sťažovateľov konal priebežne, rovnako ako aj súdny komisár, avšak plynulosť konania bola limitovaná pandémiou COVID-19 a s tým spojenými opatreniami na ochranu zdravia a života v období rokov 2020 – 2022. Dĺžka dedičského konania je podľa okresného súdu ovplyvnená tým, že v inom súdnom konaní treba riešiť otázku osobného stavu osoby, ktorá o sebe tvrdí, že je dcérou poručiteľa. K obsahu ústavnej sťažnosti okresný súd ďalej zdôraznil, že hodnotiť dôkazy týkajúce sa osobného stavu [REDAKOVANÉ] (tak ako to predostreli sťažovatelia, pozn.) je možné iba v rámci osobitného súdneho konania, nie v rámci dedičského konania či ústavnej sťažnosti. Bez právoplatného vyriešenia otázky osobného stavu [REDAKOVANÉ] v osobitnom súdnom konaní nemôže byť v dedičskom konaní ustálený okruh dedičov, a preto sa nemôže pokračovať v dedičskom konaní. Na dĺžku napadnutého konania má vplyv tiež skutočnosť, že sťažovatelia uplatnili v dedičskom konaní svoje právo odvolania proti uzneseniam o prerušení konania, čo nemožno zohľadniť v ich neprospech. Okresný súd však musel vykonávať úkony spojené s doručením odvolania, výzvou na vyjadrenie, doručením vyjadrení k odvolaniam a rozhodovať o podaných odvolaniach, či už v rámci autoremedúry, alebo predložením spisu odvolaciemu súdu. Ústavnú sťažnosť sťažovateľov považuje za nedôvodnú vrátane požadovaného finančného zadosťučinenia, ktoré (čo sa týka nároku a výšky) nebolo žiadnym spôsobom odôvodnené, v tejto časti je ústavná sťažnosť neurčitá a nejasná. Po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie okresný súd na výzvu ústavného súdu doplnil svoje vyjadrenie podaním z 8. januára 2024 a, pridržiac sa svojho predchádzajúceho vyjadrenia, oznámil, že spis sp. zn. 11D/91/2016 bol 27. decembra 2023 predložený krajskému súdu, kde je zaevidovaný pod sp. zn. 21CoD/1/2024.

III.2. Vyjadrenie krajského súdu:

5. Pretože na základe zatiaľ posledného podaného odvolania bola vec predložená krajskému súdu, ústavný súd požiadal o vyjadrenie aj krajský súd, ktorý v odpovedi z 1. februára 2024 uviedol, že vec bola ako nedôvodne predložená vrátená súdu prvej inštancie z dôvodu, že nejde o odvolanie proti uzneseniu podľa § 72 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku súd (ďalej len „CMP“), preto je na konanie o odvolaní funkčne príslušný súd prvej inštancie (§ 73 ods. 1 CMP). Spis bol odoslaný okresnému súdu 1. februára 2024.

III.3. Vyjadrenie súdneho komisára:

6. Súdny komisár, popíšu podrobne chronologický priebeh napadnutého dedičského konania, opísal skutkový stav veci a vyjadril presvedčenie, že základné práva sťažovateľov neboli porušené. Z jeho strany nie sú v napadnutom konaní prietahy preukázané, v krátkych lehotách konal na základne súdnych rozhodnutí (okresný súd a odvolací súd, pozn.) a v súlade s procesnými normami. V danej veci sa necíti zaujatý, postupoval podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia, aby neboli porušené práva žiadneho účastníka (vrátane domnejšej dcéry poručiteľa). Navrhol ústavnú sťažnosť sťažovateľov v celom rozsahu odmietnuť.

III.4. Replika sťažovateľov:

7. Sťažovatelia na výzvu ústavného súdu, ktorú ich právny zástupca prevzal 18. januára 2024, v určenej lehote repliku nepredložili.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

8. Podstatou ústavnej sťažnosti je tvrdenie sťažovateľov, že došlo k porušeniu nimi namietaných práv označených v bode 1 tohto nálezu postupom okresného súdu a súdneho komisára v napadnutom konaní, ktoré ani po siedmich rokoch nie je právoplatne skončené, čím ostáva nejasné právne postavenie nesporných zákonných dedičov, ktorí sa nemôžu dedičstva ujať.

9. Ústavný súd podľa § 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde upustil od ústneho pojednávania, keďže na základe podaní účastníkov konania a predloženého súdneho spisu je zrejmé, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

IV.1. K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru:

10. Podľa čl. 5 ods. 2 CMP súd postupuje z úradnej povinnosti na základe zákona na účely prejednávania a rozhodnutia veci tak, aby ochrana práv bola rýchla a účinná. Podľa čl. 12 CMP súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb. V prípade poverenia notára, aby ako súdny komisár konal a rozhodoval v určitej veci (§ 16 ods. 1 CMP), rozhodnutia vydané notárom a úkony vykonané notárom na základe poverenia sú rozhodnutiami a úkonmi súdu prvej inštancie (§ 16 ods. 2 CMP).

11. V zmysle dnes už ustálenej judikatúry ústavného súdu vychádzajúcej z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) je účelom základného práva na prerokovanie veci

bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (to platí, aj pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru – m. m. I. ÚS 304/2021, I. ÚS 444/2021, pozn.) odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu, ku ktorému dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom znamenajúcim nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím (m. m. II. ÚS 118/2019, I. ÚS 250/2020).

12. Pri posudzovaní otázky, či v okolnostiach konkrétneho súdneho konania došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade s doterajšou judikatúrou (m. m. III. ÚS 241/2017, I. ÚS 17/2022, rozsudky ESĽP vo veci Frydlander proti Francúzsku z 27. 6. 2000, č. 30979/96 a vo veci Záborský a Šmáriková proti Slovensku zo 16. 12. 2003, č. 58172/00) zohľadňuje (1) právnu a faktickú zložitost' veci, o ktorej všeobecný súd rozhoduje, (2) správanie účastníka súdneho konania a (3) postup samotného súdu, a prihliada sa pritom aj na význam konania pre sťažovateľa. Ústavný súd právnu zložitost' veci nezistil, vzhliadol však jej skutkovú zložitost' spočívajúcu v tom, že do napadnutého konania sa prihlásila domnelá dedička po poručiťovi, čím v napadnutom konaní vznikol spor o dedičské právo (§ 192 CMP).

13. V správaní sťažovateľov ústavný súd nezistil priamo okolnost' vedúcu k vzniku zbytočných prietáhov v napadnutom konaní, nemožno však opomenúť ich procesnú aktivitu premietnutú do podávania opravných prostriedkov proti rozhodnutiam súdneho komisára i okresného súdu (k tomu pozri bližšie bod 2, 3, 4 odôvodnenia tohto nálezu) a s tým spojenú zvýšenú časovú náročnosť prejednaní veci, ktorá objektívne prispela k predĺženiu napadnutého konania. Na túto okolnost' poukázal aj okresný súd vo svojom vyjadrení.

14. Ústavný súd napokon podrobil svojmu prieskumu postup okresného súdu a osobitne aj postup notára ako súdneho komisára, keďže jeho činnost' sa v dedičskom konaní považuje za priamy výkon časti súdnej moci (m. m. PL. ÚS 12/2019 zo 6. februára 2019).

15. Ústavný súd v postupe okresného súdu nezistil výraznejšie obdobia jeho nečinnosti, o opravných prostriedkoch dedičov proti uzneseniam súdneho komisára rozhodoval v primeraných lehotách a tiež bez zbytočného odkladu poskytoval súdnemu komisárovi súčinnost' týkajúcu sa stavu konaní iniciovaných domnelou dedičkou [sp. zn. 5C 12/2017 o určenie, že je dedičkou, sp. zn. 17Pc 1/2018 o zapretie otcovstva, sp. zn. 5Pc 11/2023 o určenie otcovstva (ďalej aj „súvisiace konania“)].

16. Okresnému súdu objektívne bránilo vo veci konať aj to, že sa súdny spis opakovane nachádzal mimo jeho dispozície z dôvodu podaných opravných prostriedkov sťažovateľov, keď napr. po podaní odvolania proti uzneseniu okresného súdu č. k. 11D 91/2016-83 z 30. mája 2017 sa súdny spis nachádzal do 29. októbra 2018 na krajskom súde, ktorý uznesením sp. zn. 19CoD 25/2017 z 27. septembra 2018 odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (obdobie viac ako 1 roka). Okresný súd sa v priebehu napadnutého konania musel opakovane vysporiadať so zvýšenou procesnou aktivitou sťažovateľov, pričom podľa názoru ústavného súdu náležite nevyužil dostupné nástroje na to, aby náležite zistil osobný status domnelej dedičky. V postupe okresného súdu je badať hlavne nesústredenost' vyplývajúcu aj zo zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu sp. zn. 19Cdo 25/2017 z 27. septembra

2018 a naposledy z predloženia súdneho spisu krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní dedičov (bod 14.1. tohto uznesenia).

17. K postupu súdneho komisára ústavný súd uvádza, že jednotlivé úkony vedúce k riadnemu prejednaniu dedičstva po vydaní poverenia okresným súdom 3. augusta 2016 podľa § 161 ods. 1 CMP vykonával plynule, a to aj po prihlásení domnej dedičky do napadnutého konania 13. októbra 2016. Súdny komisár uznesením sp. zn. Dnot 170/2016 z 12. januára 2017 rozhodol o prerušení napadnutého konania a odkázal domnelú dedičku na podanie určovacej žaloby do 1 mesiaca od nadobudnutia právoplatnosti uznesenia (postup podľa § 194 ods. 1 CMP). Súdny komisár priebežne vo veci konal, avšak v jeho činnosti prevažujú obdobia, keď vo veci nemohol konať, a to z dôvodu predloženia súdneho spisu na rozhodnutie o odvolaní dedičov okresnému súdu alebo z dôvodu opakovaného rozhodnutia o prerušení dedičského konania do právoplatného skončenia súvisiacich konaní domnej dedičky. Z prehľadu procesných úkonov ústavný súd sťažovateľmi indikované obdobie absolútnej nečinnosti v postupe súdneho komisára (bod 3 odôvodnenia tohto nálezu) nezistil. Okresný súd po tom, čo rozhodol uznesením sp. zn. 11D 91/2016 z 26. októbra 2022, vrátil súdny spis súdnemu komisárovi na ďalšie konanie 4. januára 2023. Ten bezodkladne 7. februára 2023 požiadal o oznámenie, či bol domnelou dedičkou podaný návrh na určenie otcovstva, a jednotlivé úkony vykonával bez prietáhov (výzva domnej dedičke zo 7. marca 2023, vyjadrenie súdneho komisára k žiadosti sťažovateľov o oznámenie stavu konania z 26. júla 2023, rozhodnutie o prerušení dedičského konania z 25. augusta 2023, pozn.). S ohľadom na to, že v napadnutom konaní v jeho priebehu vznikol spor o dedičstvo (§ 192 CMP), postupoval súdny komisár podľa § 194 ods. 1 CMP. Keďže domnelá dedička naposledy podala návrh na určenie otcovstva k osobe poručiteľa (konanie vedené okresným súdom pod sp. zn. 5Pc 11/2023), súdny komisár v konkrétnej veci sťažovateľov môže ustáliť okruh dedičov až na základe právoplatného rozhodnutia o osobnom statuse.

18. Ústavný súd na záver konštatuje, že aktuálny priebeh napadnutého konania nasvedčuje tomu, že právoplatné skončenie veci nemožno v dohľadnej dobe dosiahnuť. Súdny komisár musí počkať na výsledok sporového konania domnej dedičky a pokračovať v napadnutom konaní podľa výsledku tohto sporu. S ohľadom na už konštatovanú nesústreďenosť v postupe okresného súdu a doterajšiu dĺžku napadnutého konania s absenciou právoplatného rozhodnutia veci (7 rokov) ústavný súd konštatuje, že došlo k neoprávnenému zásahu do základného práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. dohovoru (bod 1 výroku tohto nálezu).

IV.2. K návrhu sťažovateľov na vyslovenie zaujatosti súdneho komisára v napadnutom konaní:

19. Hoci sťažovatelia vo svojej ústavnej sťažnosti žiadajú, aby ústavný súd vyslovil zaujatosť súdneho komisára, bližšie neuvádzajú, v čom by mali spočívať konkrétne dôvody údajnej zaujatosti. Relevantným dôvodom na konštatovanie zaujatosti a následné rozhodnutie o vylúčení zákonného sudcu (resp. v konkrétnom prípade súdneho komisára) z prejednávania veci v žiadnom prípade nemôže byť subjektívne hodnotenie procesného postupu súdneho komisára v napadnutom konaní, ktoré odzrkadľuje zjavnú nespokojnosť sťažovateľov.

20. Pokiaľ ide o námietku zaujatosti vo vzťahu k osobe súdneho komisára, sťažovatelia majú možnosť vzniesť námietku príslušnému súdu v ktoromkoľvek štádiu napadnutého konania, avšak pri dodržaní zákonného predpokladu jej včasného podania [§ 52 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) *per analogiam*]. Z obsahu ústavnej sťažnosti a zo súdneho spisu ústavný súd považuje za preukázané, že sťažovatelia námietku zaujatosti proti osobe súdneho komisára dosiaľ nevzniesli.

21. Okrem toho o vylúčení notára rozhoduje okresný súd (§ 19 CMP). Vychádzajúc z princípu subsidiarity (čl. 127 ods. 1 ústavy) a princípu nezávislosti súdov, ústavný súd uzatvára, že do spôsobu konania súdneho komisára v prebiehajúcim konaní o dedičstve (s výnimkou zásahu ústavného súdu formulovaním príkazu konať bez zbytočných prietáhov pri konštatovaní porušenia práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru) zo svojej pozície ani zasahovať nemôže. Sťažovateľom je oprávnený poskytnúť ochranu ich práv všeobecný súd. Preto v tejto časti ústavný súd ústavnej sťažnosti nevyhovел (bod 5 výroku tohto nálezu).

V.

Príkaz konať a priznanie primeraného finančného zadosťučinenia

22. Keďže napadnuté konanie nie je dosiaľ právoplatne skončené, ústavný súd formuloval okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 druhej vety ústavy a § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde príkaz konať vo veci bez zbytočných prietáhov (bod 2 výroku tohto nálezu).

23. Sťažovatelia v ústavnej sťažnosti žiadali priznať im primerané finančné zadosťučinenie každému v sume 5 000 eur. Ústavný súd pri rozhodovaní o tomto návrhu vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných ESLP, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na okolnosti prípadu. Berúc do úvahy charakter predmetu konania, obdobie právnej neistoty sťažovateľov a všetky okolnosti daného prípadu, majúc na pamäti, že cieľom priznania primeraného finančného zadosťučinenia je len zmiernenie ujmy pocitovanej z porušenia základných práv alebo slobôd zaručených ústavou, resp. záväznou medzinárodnou zmluvou, nie získanie iného majetkového prospechu, ústavný súd považoval priznanie sumy 3 500 eur pre každého z nich za primerané finančné zadosťučinenie podľa čl. 127 ods. 3 ústavy a § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde (bod 3 výroku tohto nálezu) a vo zvyšnej časti tomuto návrhu nevyhovел (bod 5 výroku tohto nálezu).

VI.

Trovy konania

24. Ústavný súd podľa obsahu sťažnostného spisu (§ 62 zákon o ústavnom súde v spojení s § 251 a nasl. CSP) priznal sťažovateľom podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde náhradu trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby vykonané v roku 2023 (prevzatie, príprava zastúpenia a podanie ústavnej sťažnosti) podľa § 1 ods. 3, § 11 ods. 3 a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Hodnota úkonu právnej služby pri zastúpení troch sťažovateľov predstavuje sumu 3 x 104,34 eur plus režijný paušál v hodnote 3 x 12,52 eur. Trovy konania za dva úkony právnej služby pri zastúpení viacerých sťažovateľov tak predstavujú sumu spolu 701,16 eur (bod 4 výroku tohto nálezu).

25. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľov (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 CSP) označeného v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Bratislave (detašované pracovisko) 15. februára 2024

Miloš Maďar
predseda senátu